

"אשר ליהודה" ויצא מזה באין ספק כי היתה עיר אחרת בשם זה במלכות אפרים. באר שבע זאת הצפונית היא העיר אשר חגגו אליה בני אפרים וגם בני יהודה השוכנים קרוב לגבול ישראל לעבד עבודת אלהים והיא העיר אשר הבעירה את חמת עמוס הנביא ותהי לו לתועבה.

אולם הנוכל לדעת אי מקום העיר ההיא? על השאלה הזאת יתן לנו מענה הפסוק הראשון בדברי עמוס אשר הבאנו למעלה והמזכיר את באר שבע עם גלגל ובית-אל, ומזאת נשפט כי היתה קרובה לערים האלה. האמר: "באר שבע לא תעברו" מראה ברור כי קרבה לארץ יהודה מאחיותיה ומראותנו כי עזב הנביא את זכר באר-שבע בקללו את גלגל ואת בית-אל יאמן לנו כי מקדש באר-שבע נחשב אז רק כנספח אל מקדש בית אל הנזכר באחרונה, ועוד טעם אחר יסמך את מחשבתנו זאת, בפסוק (ח' י"ג) יציב עמוס את דן נגד באר שבע ובאין ספק יען אשר עמדו שתי הערים האלה בקצה גבול ישראל, הראשונה בקצה הצפון והשנית בקצה הנגב על גבול יהודה אך עודנה באפרים. על פי האותות ההם תעה לא נתעה בחשכנו או כי השם באר שבע או באר שבע הונו על באר בית אל הקדושה אשר נשבעו בה בני אפרים, או כי באר שבע זאת אחת היא עם העיר הנקראה לרב בשם בארות סתם והיא תקרא היום ג'ר ה ועומדת במרחק שעה מן בית ין היא בת אל ומרחקה מירושלים מהלך שלש שעות. נבחר באשר נבחר משתי הדעות האלה אך זאת ברורה ונאמנה כי העיר אשר יתן לה הנביא עמוס את שם באר שבע היתה בממלכת אפרים ולא בארץ יהודה כאשר חשבו החוקרים הנזכרים.

מוצא דבר: הרעיון אשר לפיהו נהגו בני אפרים לעלות לבאר שבע אשר ביהודה כמו למקום חג וראיון, אף כי מקבל הוא לכל, אין יסוד לו במאומה ויש להסיר אותו מהר מספרי קורות העתים ומבאורי כתבי הקדש.

ועל דבר החברה החדשה לחקר המקרא יכאב לבי מאד